II

(Rättsakter vilkas publicering inte är obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 januari 1998

om ett förfarande för tillämpning av artikel 65 i Parisfördraget

(Ärende nr IV/35.814 – Legeringspåslag)

(Endast de franska, italienska, nederländska, spanska, svenska och tyska texterna är giltiga)

(Text av betydelse för EES)

(98/247/EKSG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska kol- och stålgemenskapen, särskilt artikel 65 i detta,

med beaktande av de uppgifter som meddelats kommissionen och de kontrollundersökningar som genomförts enligt artikel 47 i Parisfördraget,

med beaktande av de skriftliga synpunkter som lagts fram enligt artikel 36 i fördraget och att parterna formellt har avstått från rätten att komma med muntliga synpunkter, och

med beaktande av följande:

I. SAKFRÅGAN

A. Förfarande

1. Till följd av uppgifter i fackpressen och informella klagomål från några konsumenter inledde kommissionen en undersökning om huruvida tillverkare av rostfritt stål tillämpar ett gemensamt pristillägg känt under namnet ”legeringspåslag.”

   Enligt artikel 47 i Parisfördraget begärde kommissionen den 16 mars 1995 in upplysningar från ett visst antal tillverkare om dessa prisförändringar, vilka beräkningsmetoder som använts för att komma fram till de aktuella beloppen, de bakomliggande omständigheterna och den första tillämpningsdagen för metoden samt senare inträffade tillämpningar eller förändringar.

   På grundval av de uppgifter som mottagits och särskilt de rundskrivelser om ändring av beräkningsgrunderna för legeringspåslaget som tillverkarna skickat ut till kunderna riktade kommissionen den 19 december 1995 ett meddelande om invändningar till de 19 företagen.

   Efter att ha satt sig in i ärendet skickade företagen in sina svar på kommissionens invändningar i början av år 1996.

2. Svaren ledde till att kommissionen genomförde nya undersökningar. Kontrollundersökningar enligt artikel 47 i Parisfördraget har ägt rum vid Acerinox, ALZ, Avesta Sheffield, Krupp, Thyssen, Outokumpu och Usinor Sacilor. Förfrågningar om upplysningar har riktats till Acerinox, Acciai Speciali Terni, ALZ, Böhler, Olarra, Outokumpu och Usinor Sacilor.

   De företag som detta beslut riktar sig till har haft möjlighet att lägga fram sina synpunkter på det nya meddelande om invändningar som kommissionen riktat till dem den 24 april 1997 och som upphäver och ersätter meddelandet av den 19 december 1995. I sina svar avstod företagen formellt från den möjlighet att lägga fram sina synpunkter under en hearing som finns enligt artikel 36 i Parisfördraget.

B. **Produkterna**

3. Rostfritt stål är ett särskilt slags stål vars huvudsakliga egenskap är dess motståndskraft mot korrosion. Denna egenskap beror på att olika legeringsmetaller (krom, nickel, molybden) används i produktionsprocessen. Enligt standarden EN 10020: 5.222.1 från den europeiska organisationen för standardisering kan ett stål som innehåller minst 10,5 % krom och högst 1,2 % kol klassificeras som rostfritt stål. Dessutom skiljer man med hänsyn till förekomsten av legeringsmetaller mellan följande tre huvudtyper av rostfritt stål:

— Austenitiskt stål med en baskvalitet som består av 18 % krom och 8 % nickel.

— Ferritiskt stål som kan innehålla upp till 30 % krom.

— Martensitiskt stål som innehåller upp till 14 % krom.

Var och en av dessa stålsorter används för olika ändamål.

4. Rostfritt stål används i form av platta produkter (plåt eller band, kall- eller varmvalsat) eller långa produkter (stångstål, valstråd, profilstål, varmvalsat eller färdigbearbetat). De flesta av dessa produkter omfattas av artikel 81 i Parisfördraget.

5. De platta produkterna utgör 82 % av försäljningen av färdigprodukter i rostfritt stål. I fråga om de platta produkterna tillverkas 93 % i form av kontinuerliga band (breda varmvalsade stålband) varvid den resterande andelen utgörs av grovplåt som valsas en i taget (kvartoplåt). Omkring 70 % av de breda varmvalsade stålbanden kallvalsas senare för att minska tjockleken och för att de skall få vissa särskilda egenskaper.

Marknaden för platta produkter av rostfritt stål är starkt koncentrerad. Det finns endast sex företag eller grupper inom gemenskapen som tillverkar breda varmvalsade stålband och kallvalsad plåt. Fem av dessa företag tillverkar även kvartoplåt.

I ärendet Krupp/Thyssen/Riva/Falck/Tadfin/AST([1]) konstaterade kommissionen att det enligt uppskattningar från tillverkarna av rostfritt stål finns en betydande överkapacitet som kommer att finnas kvar under de kommande åren.

6. Detta beslut riktar sig till de företag som tillverkar platta produkter. Det är endast produkter inom ramen för Parisfördraget som omfattas, dvs. varmvalsade platta produkter och kallvalsade platta produkter med en bredd på minst 500 mm.

C. **Den geografiska marknaden**

7. I motsats till kolstål som anses vara en produkt i mognadsfasen befinner sig produkterna av rostfritt stål ännu i en expansionsfas. Sedan år 1950 har produktionen av alla stålkvaliteter sammantagna ökat med 2,4 % per år medan produktionen av rostfritt stål har ökat med 5,8 % per år. Under samma period har de huvudsakliga geografiska produktions- och konsumtionsområdena förändrats. Nordamerika har från och med mitten av 1960-talet förlorat sin ledande ställning till Västeuropa (EG och EFTA) och Japan. Dagens tillväxtområde är de nyligen industrialiserade länderna där den årliga tillväxttakten är i storleksordningen 16 %. Vissa europeiska tillverkare har beslutat att följa denna trend genom att investera i de områden som är nettoimportörer (Amerika och Sydostasien).

De europeiska företagens export till områden utanför Västeuropa utgör ca 25 % av deras totala försäljning. Importen av rostfritt stål till Västeuropa utgör däremot mindre än 5 % av den europeiska konsumtionen.

8. Den relevanta geografiska marknaden är Västeuropa. Det finns varken tullar eller juridiska eller tekniska hinder för import mellan EFTA och gemenskapen och även om tillverkarna har en stor andel av sina respektive hemmamarknader är handeln mellan medlemsstaterna betydande. Importen från tredje land är däremot relativt liten. För kallvalsade produkter uppskattades den i det ovan nämnda AST-beslutet ([2]) till 3 % av den totala konsumtionen.

D. **Parterna**

9. Företagen Acerinox SA, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA, Avesta Sheffield AB, Krupp Thyssen Nirosta GmbH och Usinor Sacilor SA står för nästan 90 % av den europeiska produktionen av platta rostfria stålprodukter i form av band (breda varmvalsade band, kallvalsad plåt) samt för en högst betydande andel av produktionen av långa produkter i rostfritt stål. Sammantaget står företagen för över 80 % av den europeiska produktionen av slutprodukter i rostfritt stål.

1. *Acerinox SA*

10. Acerinox SA, nedan kallat ”Acerinox”, är ett börsnoterat företag som regleras av spansk lag. Företaget som bildades år 1970, har en modern produktionsutrustning och är känt för sina låga kostnader och sin goda lönsamhet. Acerinox kontrollerar den spanska tillverkaren av långa produkter i rostfritt stål, Roldán SA, och en amerikansk tillverkare av platta produkter i rostfritt stål.

2. *ALZ NV*

11. ALZ NV, nedan kallat ”ALZ”, är ett företag som regleras av belgisk lag och som tillhör ARBED-gruppen. ALZ bildades liksom Acerinox på 1970-talet. Företaget tillverkar platta produkter i rostfritt stål.

3. *AST SpA*

12. Acciai Speciali Terni SpA, nedan kallat ”AST”, bildades den 1 januari 1994 då ILVA:s stålverksamhet delades upp i tre företag med tanke på en senare försäljning. AST:s huvudsakliga verksamhet är produktion av platta produkter i rostfritt stål, elektroplåt och svetsade rör, de sist nämnda genom ett dotterbolag. Den 24 december 1994 godkände kommissionen att AST förvärvades gemensamt av Fried Krupp AG Hoesch-Krupp, Thyssen Stahl AG, AFL Falck, Tadfin SpA och FI.RE. Finanziaria SpA (Rivagruppen).

I december 1995 utökade Krupp sitt aktieinnehav i AST från 50 till 75 % genom att köpa Falcks och Rivas andelar.

4. *Avesta Sheffield AB*

13. Avesta Sheffield AB, nedan kallat ”Avesta”, kontrolleras av British Steel. Avesta är resultatet av en koncentration år 1992 mellan brittiska och svenska tillverkare av rostfritt stål. British Steel kontrollerar även tillverkarna av långa produkter i rostfritt stål, nämligen Fagersta Stainless AB (i Sverige) och British Steel Engineering Steels Holdings Limited (f.d. United Engineering Steel) samt en amerikansk tillverkare av platta produkter i rostfritt stål.

5. *Krupp Thyssen Nirosta GmbH*

14. Krupp Thyssen Nirosta skapades den 1 januari 1995 som ett resultat av sammanslagningen av Thyssen Stahl AG:s och Fried. Krupp AG Hoesch Krupps verksamheter inom sektorn för platta rostfria syra- och temperaturbeständiga produkter ([3]). Företaget har i detta ärende accepterat att ta på sig hela ansvaret för de handlingar som ägde rum innan företaget bildades, både med avseende på Thyssen Stahl AG och Krupp Hoesch AG. Detta beslut riktar sig därför inte till något av dessa företag.

6. *Usinor SA*

15. Ugine SA, nedan kallat ”Ugine”, var vid tiden för handlingarna i fråga ett dotterbolag till gruppen Usinor Sacilor med ansvar för produktion och försäljning av rostfritt stål. Den 11 december 1995 blev Ugine SA en del av Usinor Sacilor och upphörde därmed att vara en juridisk person. Usinor Sacilor ändrade sitt firmanamn i juni 1997 och heter därefter Usinor SA. Usinor SA är den största ståltillverkaren i Europa och en av de största i världen. Usinor kontrollerar dessutom J & L Special Steels, en av de största amerikanska tillverkarna av kallvalsad plåt i rostfritt stål, och har en andel i den största thailändska tillverkaren av kallvalsad plåt i rostfritt stål.

E. **Bakgrund: Legeringspåslaget och beräkningen av detta**

16. Legeringspåslaget är ett påslag på priset som räknas fram i förhållande till priset på legeringsmetallerna och som läggs på grundpriset för det rostfria stålet.

17. Kostnaderna för de legeringsmetaller som används av tillverkarna av rostfritt stål (nickel, krom och molybden) utgör en mycket betydande del av de totala produktionskostnaderna. Priserna på dessa material varierar extremt mycket. Det är förklaringen till att tillverkarna vill att dessa fluktuationer skall återspeglas i priset på produkten oberoende av täta ändringar av grundpriset. Användningar av legeringspåslag har således en rent ekonomisk grund.

18. För att beräkna storleken på det legeringspåslag som skall tillämpas en given månad (M) i de olika gemenskapsvalutorna går tillverkarna tillväga på följande sätt:

De beräknar genomsnittspriserna för nickel, ferrokrom och molybden under de två månader som föregår månaden före den månad för vilken påslaget skall beräknas (dvs. M − 2 och M − 3).

Tillverkarna jämför de värden som erhållits med referensvärdena sedan februari 1994, nämligen

— 3 750 ecu/ton för nickel,

— 5 532 ecu/ton för molybden, och

— 777 ecu/ton för krom.

Om skillnaden mellan genomsnittspriserna och referensvärdena är positiv görs ett påslag på grundpriset för månaden M. Om skillnaden är negativ görs inget legeringspåslag och det görs inte heller något avdrag från grundpriset. Sådan var situationen mellan åren 1991 och 1993 då priserna på legeringsmetallerna hade sjunkit under de utlösande värdena. Tillverkarna tillämpade då ett legeringspåslag som var lika med noll.

Det överskjutande beloppet multipliceras med procentandelen för varje legeringsmetall i den berörda stålkvaliteten (t.ex. för kvaliteten AISI 304: 9 % nickel och 18 % krom; för kvaliteten AISI 316: 12 % nickel, 18 % krom och 2,5 % molybden).

19. Beräkningsmetoderna har varierat med tiden och mellan olika tillverkare. Vid de undersökningar som gjordes år 1996 enligt artikel 47 i Parisfördraget och i vissa brev som skickats till kommissionen har tillverkarna hävdat att den metod som beskrivs i meddelandet om invändningar av den 19 december 1995 har använts av alla i denna form sedan 1988 ([4]) (med undantag för storleken på de utlösande värdena). Det bör noteras att kommissionen i beslut 90/417/EKSG ([5]) förbjöd en överenskommelse och samordnade förfaranden mellan europeiska tillverkare av kallvalsade platta produkter i rostfritt stål som särskilt avsåg priser. Överenskommelsen var i kraft mellan åtminstone maj 1986 och oktober 1988. Beslutet har aldrig ifrågasatts. Alla parter som omfattas av det nu aktuella förfarandet var vid den tiden medlemmar av den s.k. Sendzimir-klubben som avses i beslut 90/417/EKSG.

F. **Företagens agerande i december 1993 och i januari 1994**

20. Priserna på legeringsmetaller och rostfritt stål sjönk betydligt under år 1993. När priset på nickel ökade från och med september 1993 minskade tillverkarnas marginaler betydligt. För att bemöta denna situation kom tillverkarna av platta rostfria stålprodukter med undantag för Outokumpu överens om att hålla ett möte i Madrid. Efter mötet kom många kontakter att äga rum mellan tillverkarna.

1. *Mötet i Madrid den 16 december 1993*

a) Deltagare

21. Den praktiska organisationen av mötet (hotellbokningar etc.) sköttes av Acerinox ([6]) som icke desto mindre bestrider att företaget var initiativtagare till detta. Deltagarna var följande:

— Acerinox:	Herr Riestra
— ALZ:	Herr R.
— AST:	Herr Ronchi och herr Moio
— Avesta:	Herr T. och herr W.
— Krupp Hoesch Stahl AG:	Herr Plömacher och herr Hufen
— Thyssen:	Herr Peek
— Ugine:	Herr Laquay och herr Lepage

b) Syfte

22. Enligt företagens förklaringar var syftet med mötet att tillverkarna skulle utbyta åsikter om att eventuellt återinföra ett legeringspåslag, vilket skulle vara det lämpligaste sättet att höja priserna och därmed kompensera för prisökningen på nickel.

Acerinox förklarade följande:

”Se celebró una reunión en Madrid con fecha 15 de diciembre de 1993, que había sido acordada entre las partes para hablar (...) de la problemática situación del mercado de las materias primas del acero inoxidable y las fuertes oscilaciones de los precios de las mismas.” ([7])

I sin förklaring preciserade Avesta följande:

”The meeting involved an exchange of views on the difficulties caused by the varions price developments described above and on the possible reintroduction of an alloy surcharge to address these difficulties.” ([8])

Enligt Krupp och Thyssen:

”Dort sind die allgemein schlechte wirtschaftliche Lage sowie mögliche Auswege erörtert worden.” ([9])

Ugine förklarade:

”Une réunion a eu lieu à Madrid à l'hôtel (...) le 16 décembre 1993 qui a permis de procéder à un échange de vues entre les producteurs d'acier inoxydable.” ([10])

AST preciserade också i sin förklaring ([11]) att det var för att finna en lösning på krisen som företagen samlades i Madrid:

”In questo contesto, e al fine di trovare una via d'uscita dalla situazione di crisi, ebbe luogo un incontro tra i principali produttori di acciaio europei.”

c) Val av beräkningsmetod och referensvärden

23. Herr Laquay, Ugines företrädare, förklarade med hjälp av ett diagram hur legeringspåslaget hade tillämpats tidigare ([12]). I förklaringen från Krupp och Thyssen preciseras följande:

”Herr Laquay hat als Spezialist für LZ-Berechnungen unter Zuhilfnahme eines Flip-Charts spontan und exemplarisch am beispiel der von seinem Unternehmen in Frankreich geforderten Preise errechnet, welche zusätzlichen Erlöse bei entsprechender Umstellung des Stoppreises im französischen Markt erzielbar wären.” ([13])

24. Samtliga mötesdeltagare ansåg att det var nödvändigt att använda metoden från år 1991, men med andra referensvärden.

Acerinox angav följande i sin förklaring:

”En la misma se planteó, ante las circunstancias ya conocidas de la volatilidad del mercado de las materias primas en el que Acerinox SA no tiene intervención alguna, la necesidad de aplicar el extra de aleación a los clientes con arreglo a una fórmula tradicional ya conocida y aplicada con los valores más adecuados para paliar la cada vez más especulativa situación de la LME.” ([14])

AST anför följande:

”Nel corso di quell'incontro furono discusse le iniziative che ciascuno dei partecipanti intendeva prendere al riguardo, che aveva elaborato in procedenza in totale autonomia (almeno per quanto riguarda AST). Dall'incontro emerse una naturale convergenza sull'adozione, come livello minimo della formula, del prezzo del nichel del settembre 1993.” ([15])

Avesta rapporterar följande:

”The participants exchanged similar views on the use of the alloy surcharge calculation mechanism previously applied. In the course of the exchange, the ASAB representatives put to the meeting their views on using the previously adopted calculation mechanism with new trigger values.” ([16])

Krupp och Thyssen anförde i sin förklaring följande:

”Unter den gegebenen Umständen lag daher die einzige Möglichkeit, der Entwichlung zu begegnen, in dem Versuch, den wegen des früheren Absinkens des Preises der Legierungsmetalle unter den bisherigen Stoppreis ausgesetzten LZ wieder zu aktivieren.(...) Im Rahmen des Treffens hat dann Herr Plömacher bekundet, ddaß Krupp künftig als Stoppreis die niedrige Septembernotierung für Ni zugrunde legen werde.” ([17])

Ugine förklarar följande:

”Au cours de la réunion, certains participants dont Ugine onf fait connaître leur intention, assortie ou non de réserves, de reprendre l'application de la formule d'extra assortie d'un nouveau seuil de déclenchement (le point bas du cours du nickel en septembre) à dater du 1 février 1994.” ([18])

25. Kunderna kände i själva verket redan till beräkningsmetoden. Priserna på legeringsmetaller i september 1993 (den månad då nickelpriset nådde en historiskt låg nivå) valdes som nya utlösande värden. I sin förklaring anger Avesta att beräkningar gjordes under mötet varvid priserna på legeringsmetaller i september/oktober och en ungefärlig växelkurs för den perioden användes.

”Calculations were made at the meeting on the basis of new trigger values reflecting alloy prices in September/October 1993 (ie using the basis of calculation of the previously adopted surcharge) and an approximate exchange of rate for that perior.” ([19])

d) Första tillämpningsdag

26. Vad avser den första tillämpningsdagen för det nya legeringspåslaget ansåg en majoritet av mötesdeltagarna att ett så tidigt datum som möjligt var att föredra. Den 1 februari 1994 ansågs vara den första realistiska tillämpningsdagen. I sin förklaring preciserar Avesta följande:

”At the meeting, the participants also discussed an implementation date. 1 February was considered to be the earliest feasible date for introduction of the surcharge.” ([20])

Acerinox förklarar likaledes följande:

”La mayoría de los presentes eran partidarios de aplicar el extra de aleación lo más pronto posible.”. ([21])

27. Acerinox förklarade för sin del att man inte avsåg att tillämpa legeringspåslaget i Spanien på grund av den låga efterfrågan på den spanska marknaden:

”Acerinox indicó su intención de no aplicar el extra en España por considerar que no iba ser positivo para el aumento de la demanda y para la industria española que estaba sumida en una profunda crisis.” ([22])

e) Telefax av den 20 december 1993

28. I det telefax ([23]) som Ugine den 20 december 1993 skickade till de tillverkare som deltog i mötet samt till Outokumpu återges slutsatserna från mötet. I faxet, som är på engelska, beskrivs hur legeringspåslaget beräknas, inklusive de utlösande värdena, växelkursen ECU/USD (1,179 USD/ECU för nickel, 1,182 USD/ECU för krom och 1,171 USD/ECU för molybden), referensmånaderna och standardinnehåll av legeringsmetaller.

Enligt Avestas förklaring:

”On 20 December 1993, ASAB received a fax from Mr Laquay of Ugine setting out details relating to the alloy surcharge calculation including trigger points, an ECU/USD exchange rate calculation, the monthly basis (ie M − 2 and M − 3) and standard alloy contents. This document reflected the exchange of views between producers.” ([24])

Ugine medger i sin förklaring att dokumentet skickats:

”À la suite de cette réunion, Ugine a communiqué aux participants par télécopies les 20 décembre 1993 et 11 janvier 1994 les bases et les résultats des

calculs fondés sur la formule qu'elle entendait adopter sur le marché national français ou européen en cas de non alignement." ([25])

I det svar på meddelandet om invändningar av den 23 april 1997 som Ugine avgav hänvisar företaget till detta telefax som uppges innehålla slutsatserna från mötet i Madrid ([26]).

AST kan inte utesluta vare sig att ha mottagit faxet eller att ha tagit hänsyn till det när det fattade sitt beslut:

"La mancanza di conoscenza diretta dei dettagli non permette però di escludere in maniera categorica che vi sia stato qualche scambio di informazione.(. . .) Dato l'apparente tenore di tali messaggi non si può per il vero neppure escludere che AST ne sia stata influenzata nella determinazione dei valori utilizzati nella formula." ([27])

2. *Uppföljning av mötet i Madrid*

29. Enligt artikel 60.2 a i Parisfördraget och beslut 37-54 ([28]), ändrat genom kommissionens beslut 2515/86/EKSG ([29]) är tillverkarna av rostfritt stål skyldiga att offentliggöra sina prislistor och försäljningsvillkor. Företagen uppfyller denna skyldighet genom att sända dessa till kommissionen minst två arbetsdagar innan de skall börja tillämpas och genom att sända dessa till alla intresserade. Vid varje ändring skall producenterna offentliggöra pristlistorna och anmäla dessa till kommissionen. De sakförhållanden som beskrivs nedan och som kommissionen kunnat konstatera mellan mötet i Madrid och offentliggörandet av de olika företagens legeringspåslag skall ses i detta rättsliga sammanhang.

30. Den 20 december 1993 förvarnade Avesta sina distributionsbolag om att ett legeringspåslag sannolikt skulle komma att införas ([30]).

Den 22 december 1993 förvarnade ALZ sina försäljningsbolag om återinförandet av legeringspåslaget ([31]).

31. Den 6 januari 1994 gjorde Ugine en ny beräkning med samma referensvärden men med en annan växelkurs ECU USD som var gemensam för de tre legeringsmetallerna: 1,17506 ECU/USD. Denna hundradels skillnad är minimal och dess påverkan på storleken av legeringspåslaget är försumbar (se punkt 37).

Den 10 januari 1994 gjorde Avesta detaljerade beräkningar av storleken på legeringspåslagen. Företaget behöll samma växelkurs ECU/USD som användes vid mötet i Madrid ([32]).

32. Den 11 januari 1994 skickade Ugine ett fax ([33]) till samtliga konkurrenter om det legeringspåslag som företaget skulle börja tillämpa på den franska marknaden från och med den 1 februari med närmare upplysningar om beräkningen i ECU/ton, omräkningen till de viktigaste europeiska valutorna och med kommentaren att Ugine endast skulle tillämpa påslaget på austenitiskt stål.

Alla företagen nämner detta fax i sina förklaringar:

"On 11 January 1994, Mr Laquay of ugine sent a fax to Mr W. setting out Ugine's internal calculation of the alloy surcharge to be applied by it form 1 February 1994." (Förklaring av Avesta) ([34])

33. Före den 13 januari 1994 förekom det kontakter mellan åtminstone Avesta och de flesta av dess konkurrenter beträffande deras ståndpunkt i fråga om legeringspåslaget. Bilagorna 2 och 6 i Avestas förklaring vittnar om att vissa av dessa kontakter förekommit.

Blaga 2 är ett fax av den 14 januari 1994 adresserat till W. från S. Följande utdrag är av betydelse:

"ALZ through their Swedisch representative called me this morning saying that he had been instructed from his mill to start applying alloy extras as from the 1st of February and that he should get the exact alloy surcharge details from us. (. . .) Outokumpu through S. also called met today and asked what we intend to do. A said that most likely we are going to apply the surcharge in the same way as announced by Ugine for the french market.(. . .) He said they want to do the same in both Sweden and Finland and suggested that we contact him on Monday." ([35])

Blaga 6 är ett fax av den 14 januari 1994 undertecknat av W. I faxet konstateras den inställning som en del konkurrenter till Avesta intagit i följande ordalag:

"Ugine have announced surcharges effective 1. 2. 94 of 430 £ 4.36, 304 £ 47.55, 316 £ 74.03. Acerinox have announced that surcharges will be applied from 1. 4. 94 (yes April!!), Outokumpu are thought to be following this line but no confirmation yet. Thyssen expect to announce something next Monday. Krupp-we have no current information. Ilva have announced a base price change effective form February but applicable to stockists and not end-users. ALZ are still considering their position." ([36])

34. Den 13 januari informerade AL.Z sina konkurrenter per telex om storleken på de legeringspåslag som de skulle offentliggöra ([37]). Först den 24 januari 1994 skickade ALZ sin prislista till kommissionen.

35. Samma dag skickade AST ett fax till Outokumpu i vilket innehållet i det fax som Ugine hade skickat till AST den 20 december 1993 återgavs, liksom de beräkningar som Ugine hade gjort den 6 januari ([38]).

36. Den 17 januari 1994 meddelade Ugine, AST och Krupp till kommissionen storleken på de legeringspåslag som de skulle tillämpa från och med den 1 februari.

Samma dag beslutade Avesta formellt att återinföra legeringspåslaget och informerade sina försäljningsbolag som fick exakta instruktioner om den närmare tillämpningen ([39]).

Den 19 januari 1994 meddelade Thyssen till kommissionen storleken på de legeringspåslag som företaget skulle tillämpa från och med den 1 februari 1994.

G. **Tillämpningen av legeringspåslaget**

37. På grundval av artikel 60 i Parisfördraget har alla företag (utom Acerinox) meddelat kommissionen vilka legeringspåslag de avsåg att tillämpa samt från och med vilken dag, nämligen den 1 februari 1994. Acerinox som först i maj 1994 meddelade de nya beloppen på legeringspåslaget har likväl tillämpat dessa sedan februari månad i vissa medlemsstater. Eftersom den beräkningsmetod som använts är identisk, är skillnaderna mellan de slutliga beloppen minimala och beror på avrundning eller på vilken växelkurs som använts.

38. Det praktiska tillvägagångssättet för tillämpningen beskrivs i Avestas PM av den 17 januari 1994. Följande kan noteras:

"We will follow the rules set by the home producer in any given producer market, including applying the surcharge they declare.

In each non-producer market a lead will be taken by one of the mills-W. will advise those markets concerned.

The surcharge will not be imposed outside of the 17 European markets. We will need to secure appropriate price increases as soon as possible." ([40])

39. Det praktiska tillvägagångssättet för tillämpningen kan illustreras med hjälp av tre fakta.

Storleken på de legeringspåslag som tillämpas av de olika tillverkarna på en bestämd marknad är identisk, oberoende av vilket belopp som skulle ha blivit resultatet av en omräkning i lokal valuta av ett belopp som är offentliggjort i prislistorna.

I Förenade kungariket Storbritannien och Nordirland har samtliga tillverkare följt Avestas exempel och försökt tillämpa påslaget retroaktivt.

I fråga om platta produkter i de länder där det inte finns någon inhemsk tillverkare har företagen anpassat sig till samma tillverkares prislista.

40. I sin förklaring preciserar Avesta följande:

"In the national markets in which ASAB was neither the domestic producer nor, in markets with no domestic producer, the leading supplier, typically, but not uniformly, ASAB would align on the domestic producer or leading supplier as was traditional in the stainless steel industry generally. The German producer had, for example, traditionally been regarded as the leading supplier in Austria and ALZ the leading supplier in the Nederlands, whilst the Nordic producers had been regarded as leading suppliers in Denmark and Norway and the British producer in Ireland."([41])

41. De olika tillverkarna skickade slutligen brev till sina kunder där ändringen av de utlösande värdena tillkännagavs. Kommissionen har kopior på några av dessa brev. Texten i de två följande breven har betydelse för detta förfarande.

Den 28 januari 1994 informerar Ugine Savoie UK Ltd sina kunder om återinförandet av legeringspåslaget i följande ordalag:

"It has therefore been decided at a European level to reactivate the surcharge system to take into account of the increase in alloy costs since September 1993, and this surcharge will be applied generally from 1st February 1994" ([42]).

Den 31 januari 1994 skrev Thyssen Fine Steels Ltd till sina kunder:

"For this reason, we have no choice but to implement alloy surcharges on all stainless flat products in line with all other manufacturers. As in the previous surcharge situation, a clear basis for surcharge has been agreed to account for the changes in relationship between prices and costs." ([43])

II. **JURIDISK BEDÖMNING**

A. **Artikel 65.1**

1. *Allmänt*

42. I artikel 65.1 i Parisfördraget föreskrivs att överenskommelser mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden, som är ägnade att inom den gemensamma marknaden, direkt eller indirekt, förhindra, inskränka eller snedvrida den normala konkurrensen är förbjudna, särskilt sådana som består i att fastställa priser.

2. *Överenskommelsen*

43. Det föreligger en överträdelse av artikel 65 i Parisfördraget om parterna kommer överens om en frivillig samverkan som begränsar eller som kan begränsa deras kommersiella frihet genom att fastställa riktlinjer för ett gemensamt agerande på marknaden eller för underlåtenhet att agera. Varken avtalsenliga sanktioner eller förfaranden för verkställighet behövs. Det är inte heller nödvändigt att denna frivilliga samverkan är resultatet av en skriftlig överenskommelse.

44. I föreliggande ärende hade mötet i Madrid ett syfte, nämligen att få till stånd en enhetlig prishöjning på rostfritt stål för att kompensera för prisstegringarna på legeringsmetaller. Det förekom en genomgång av de olika beräkningsmetoder för legeringspåslaget som använts tidigare och som en följd av mötet agerade samtliga företag identiskt. Från och med den 1 februari 1994 tillämpade företagen ett legeringspåslag på sin försäljning i Europa, med undantag för Spanien och Portugal, beräknat enligt den metod som senast användes 1991 genom att som referensvärde för legeringsmetallerna anta de värden som dessa uppgick till i september 1993. Det förekom således frivillig samverkan. Denna frivilliga samverkan som konkret uttryckts i Ugines fax av den 20 december 1993 kan karakteriseras som en överenskommelse. Denna rubricering bekräftas av ordalydelsen i de rundskrivelser som citerats ovan (punkt 41).

45. Även om det skulle ifrågasättas att det rör sig om en överenskommelse utgör det faktum att tillverkarna av rostfritt stål återinförde legeringspåslaget på ett identiskt sätt vad gäller pris och datum i varje fall och utan tvivel ett exempel på samordnat förfarande. Genom att hänvisa till begreppet samordnat förfarande avsåg fördragets upphovsmän att frånta företagen möjligheten att kringgå förbudet mot överenskommelser genom att ägna sig åt sådant konkurrensbegränsande samarbete som inte utgör en överenskommelse i egentlig mening, som till exempel att informera varandra i förväg om hur det egna företaget avser att agera, så att varje företag kan anpassa sitt marknadsbeteende i förvissning om att dess konkurrenter gör likadant.

I domen i mål ICI ([44]), meddelad den 13 juli 1972, gör domstolen således följande bedömning:

”Även om det i artikel 85 (Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen) görs åtskillnad mellan begreppen samordnat förfarande, avtal mellan företag och beslut av företagssammanslutningar är det i avsikt att låta förbuden i denna artikel omfatta en form av samarbete mellan företag som, utan att ha kommit så långt att det blivit ett uttryckligt avtal, utgör ett avsiktligt praktiskt samarbete mellan företagen med risk för att konkurrensen begränsas.”

46. Frågan om huruvida företagens agerande i detta ärende definieras som en överenskommelse eller som ett samordnat förfarande har ingen betydelse för slutsatsen att agerandet är oförenligt med artikel 65 i Parisfördraget.

Så som domstolen har fastställt i det yttrande ([45]) som den på begäran av Höga myndigheten och ministerrådet avgav den 13 december 1961 om tolkningen av artikel 65 i Parisfördraget, som innehåller de bestämmelser som gör det möjligt att verkställa förbudet i artikel 4 b i samma fördrag, innebär artikeln att ”räckvidden för förbudet preciseras genom att alla överenskommelser generellt förbjuds”. Domstolen har påpekat att syftet med artikel 4 ”uppenbart är att förhindra att företagen genom restriktiva förfaranden uppnår en ställning som tillåter dem att dela upp eller exploatera marknaderna”. Domstolen har förklarat att förbudet i artikeln ”är strikt och karakteriserar det system som inrättas genom fördraget”.

3. *Överenskommelsens syfte, effekter och varaktighet*

a) Överenskommelsens syfte och effekter

47. Syftet med överenskommelsen är att lägre och för alla företag identiska referensvärden för legeringarna skall användas från och med samma dag i den beräkningsmetod för legeringspåslag som tidigare använts, i syfte att få till stånd en prishöjning. Eftersom påslagen utgör en del av slutpriset på produkterna i fråga, är syftet med överenskommelsen att bestämma en del av priset. I artikel 65.1 anges uttryckligen överenskommelser eller samordnade förfaranden som direkt eller indirekt syftar till att bestämma priser som konkurrensbegränsande.

48. Överenskommelsen begränsar konkurrensen påtagligt. De företag som omfattas av detta beslut står för nästan 90 % av produktionen av platta rostfria stålprodukter. Effekterna på marknaden av en samordnad prishöjning från nästan alla tillverkare är således med nödvändighet mycket stora.

Påslaget utgör en avsevärd del av slutpriset. Hur stor prishöjning som legeringspåslaget medför beror dels på hur stor procentandel legeringsmetall som ingår i stålet och dels på prisnivåerna för dessa metaller. Det kan utgöra upp till 25 % av slutpriset.

49. Eftersom det handlar om en överenskommelse med syfte att hämma konkurrensen, är det inte nödvändigt att fastställa att den har fått reella effekter på marknaden. Det bör likväl påpekas att ändringen av referensvärdena har följts av en nästintill fördubbling av priset på rostfritt stål mellan januari 1994 och mars 1995. Denna avsevärda prisstegring kan inte enbart tillskrivas det förhållandet att tillverkarna ändrade de utlösande värdena för påslaget i februari 1994. Ändå har ändringen i hög grad bidragit till prisökningen genom den automatiska prishöjning den orsakat. Dessutom har en beståndsdel av priset på rostfritt stål varit identiskt för samtliga tillverkare sedan februari 1994.

b) Överträdelsens varaktighet

50. Det framgår av handlingarna i ärendet att även om principen om ett legeringspåslag är gammal och allmänt tillämpad daterar sig användningen av en identisk beräkningsmetod för alla gemenskapstillverkares försäljning i Västeuropa till omkring år 1988. Det finns därför skäl att anse att överenskommelsen hänför sig till den tiden och att den samordnade ändringen av referensvärdena år 1994 inte är något annat än en utveckling av densamma.

Likväl är det faktaunderlag som denna slutsats vilar på inte tillräckligt belagt. Det är därför nödvändigt att göra den bedömningen att det samordnade förfarandet började med mötet i Madrid i december 1993 och att det fortsatt sedan dess för alla företag med undantag för Avesta, som i november 1996 tillkännagav sitt beslut att använda en annan beräkningsmetod.

4. *Parternas argument*

51. Inget av de företag som meddelandet om invändningar riktar sig till har bestritt de sakförhållanden som kommissionen beskrivit.

52. Avesta och Usinor bestrider inte den rättsliga bedömning som görs i meddelandet om invändningar och nöjer sig med att påstå att överträdelsen har upphört genom att en ny beräkningsmetod antagits (Avesta) eller att överträdelsen var en tillfällig åtgärd (Usinor).

53. Krupp, AST och ALZ däremot bestrider den bedömning som kommissionen gjort, även om de vitsordar sakförhållandena. De hävdar att mötet i Madrid enbart ägnades åt åsiktsutbyte och att ändringen av referensvärdena för legeringspåslaget varken var resultatet av en överenskommelse eller ett samordnat förfarande. Denna tolkning måste avfärdas av de skäl som tidigare angetts.

54. Acerinox, slutligen, hävdar att företaget under mötet i Madrid meddelade sitt beslut att inte tillämpa legeringspåslaget på den spanska marknaden till sina konkurrenter, vilket enligt Acerinox bevisar att företaget inte deltog i någon eventuell överenskommelse. Att Acerinox hävdar detta förklaras emellertid av den speciella situationen på den spanska marknaden, där konsumtionen av rostfritt stål är mycket lägre än i de andra medlemsstaterna. Acerinox har i gengäld tillämpat legeringspåslaget utanför Spanien sedan februari 1994 och har därmed följt det beslut som fattades vid mötet i Madrid, ett möte som företaget hade organiserat med full kännedom om sakförhållandena.

Dessutom lägger samtliga företag fram ett antal argument som de menar utgör ”förmildrande omständigheter”.

a) Samtliga berörda företag hävdar att beräkningsmetoden använts sedan länge

55. Åtskillnad bör göras mellan att använda en etablerad beräkningsmetod som tillåter att prisvariationerna på legeringsmetaller får genomslag i priset på produkten och att anta en gemensam beräkningsmetod.

Beräkningsmetoden innehåller beräkningsvärden som kan jämföras med de rekommendationer som avses i meddelandet från år 1968 ([46]) om samarbete mellan företag. Metoden utgör en klar konkurrensbegränsning.

56. Det förefaller som om den enhetliga användningen av beräkningsmetoden i den form den hade år 1994 daterar sig från år 1988 (med undantag för de utlösande värdena). Det bör noteras att kommissionen i det ovan nämnda beslutet 90/417/EKSG förbjöd såväl en överenskommelse som samordnade förfaranden som särskilt avsåg priser mellan parterna. Den överenskommelsen var i kraft åtminstone mellan maj 1986 och oktober 1988. Beslutet har aldrig ifrågasatts. Kommissionen förfogar emellertid inte över tillräckliga bevis för att visa att den identiska beräkningsmetoden var resultatet av ett verkligt samordnat förfarande. Detta är orsaken till att det ursprungliga fastställandet av metoden inte omfattas av detta förfarande. Den senaste ändringen av de utlösande värdena för legeringspåslaget vittnar däremot, åtminstone i detta fall, om förekomsten av ett samordnat förfarande för att fastställa värdena och datum för deras tillämpning.

b) Vissa tillverkare ([47]) hävdar att kunderna är positivt inställda till legeringspåslaget

57. Att kunderna godtar ett tillvägagångssätt som strider mot konkurrensreglerna legitimerar inte detta. Dessutom är det just klagomålen från vissa kunder som är orsaken till kommissionens undersökning i frågan.

De handlingar som samlats in under tiden för förfarandet vittnar för övrigt om vilka svårigheter tillverkarna har stött på när de försökt få kunderna att acceptera legeringspåslaget.

c) Vissa företag ([48]) förringar effekterna av det ifrågasatta förfarandet

58. Dessa företag har framhållit dels att påslaget inte tillämpades på mer än en ringa del av transaktionerna, dels att många kunder fick köpa till fasta priser. Företagen hävdar att prishöjningen på rostfritt stål år 1994 inte har att göra med ändringen av de utlösande värdena för legeringspåslaget utan kan förklaras av förhållandet mellan utbud och efterfrågan.

59. Dessa argument är inte giltiga. Eftersom det handlar om ett samordnat förfarande som syftar till att ändra referensvärdena och som leder till en prishöjning föreligger en överträdelse av artikel 65, oavsett förfarandets effekt på marknaden. Dessutom är det en överträdelse av artikel 60 i Parisfördraget att tillämpa olika villkor vid jämförbara affärstransaktioner, och företagen kan inte åberopa en eventuell överträdelse i syfte att dölja eller förneka en annan överträdelse, som för övrigt är belagd. Slutligen, beroende på vilken kvalitet eller produkt det rör sig om, kan legeringspåslaget utgöra upp till 25 % av slutpriset.

d) Flera företag ([49]) har åberopat principen om berättigade förväntningar

60. Enligt dessa företag skulle kommissionen utifrån de prislistor som skickats till den enligt artikel 60 ha kunnat sluta sig till att det fanns en gemensam beräkningsmetod. Det förhållandet att kommissionen inte inlett något förfarande enligt artikel 65 skulle ha skapat berättigade förväntningar hos företagen om att det var lagligt att använda sig av en gemensam beräkningsmetod.

61. Företagen nöjde sig med att underrätta kommissionen om storleken på de legeringspåslag som de tillämpade, uttryckta i de olika valutorna. Kommissionen har aldrig underrättats om själva beräkningsmetoden och inte hellre om villkoren för dess tillämpning.

e) Vissa företag ([50]) har hävdat att antagandet av en identisk beräkningsmetod skulle ha uppmuntrats av kommissionen

62. Kommissionens politik i fråga om beräkningsmetoder fastställdes i slutet av sextiotalet.

Enligt meddelandet från år 1968 om samarbete mellan företag bör överenskommelser som har som enda syfte att gemensamt upprätta beräkningsmetoder inte anses vara konkurrensbegränsande. Icke desto mindre skall beräkningsmetoder med fastställda beräkningssatser anses var rekommendationer som kan leda till att konkurrensen begränsas.

63. I ett beslut 80/257/EKSG ([51]) preciserade kommissionen på vilket sätt dessa beräkningsmetoder kan jämställas med rekommendationer:

”De lockar de företag som använder dem att använda beräkningssatserna i förlagan för att beräkna sina kostnader och på så sätt, indirekt, fastställa sina försäljningspriser eller åtminstone närma sig dessa värden... det rör sig om en påtaglig och kraftig påverkan på företagens prispolitik.”

Kommissionens ståndpunkt när det gäller användningen av en enda gemensam beräkningsmetod för legeringspåslaget borde således vara känd för företagen.

f) Flera företag åberopar den marknadsinsyn som skapats genom artikel 60 i Parisfördraget

64. Usinor hävdar i sina svar till de två meddelandena om invändningar att ”le système de réglementation de prix connu par les économistes industriels sous le nom de 'basing point system' introduit explicitement un élément de concertation” och Thyssen Stahl AG påstår att ”Diese Transparenzvorschriften verpflichten die Anbieter zur allgemeinen Information über Ihre Preisabsichten”.

65. Visserligen ”skall de prislistor och försäljningsvillkor som tillämpas av företagen på den gemensamma marknaden offentliggöras” av företagen enligt artikel 60 i Parisfördraget, men dessa prislistor och villkor skall beslutas självständigt av varje företag. De får under inga omständigheter meddelas de berörda parterna innan de meddelas kommissionen.

Skyldigheten att offentliggöra priserna kan inte i något fall motivera ett möte mellan konkurrenter som syftar till eller vars konsekvens är att antingen påverka en existerande eller potentiell konkurrents beteende på marknaden eller avslöja för en sådan konkurrent det tillvägagångssätt som man beslutat om eller som man avser att tillämpa på marknaden.

66. Usinor hävdar dessutom att harmoniseringen av legeringspåslagen är ett resultat av prisregleringssystemet i Parisfördraget. Ingen bestämmelse i fördraget eller sekundärrätten kräver emellertid att något som helst pålägg tillämpas, än mindre att storleken på detta skall vara enhetligt. Ett beslut om att införa ett legeringspåslag i en prislista och att bestämma storleken på detta påslag skall fattas individuellt av varje företag. Enligt artikel 60 är det inte tillåtet för företagen att träffa överenskommelser om eller att samordna prissättningen.

g) Vissa företag bestrider kommissionens påstående att överträdelsen är kontinuerlig

67. Usinor hävdar i sitt svar på meddelandet om invändningar av den 23 april 1997 att en höjning av en beståndsdel av priset är en enstaka och tillfällig händelse, att kontakterna mellan tillverkarna inte fortsatte efter januari 1994 och att överträdelsen därför inte kan betecknas som kontinuerlig.

68. Avesta erinrar om att företaget meddelat att det i november 1996 införde en ny metod.

69. Thyssen Stahl AG hävdar att överträdelsen upphörde senast i juli 1994, då nickeln uppnådde de gamla referensvärdena. AST menar att överträdelsen är tillfällig och att den upphörde i juni 1994.

70. Endast Avestas argument kan accepteras, eftersom införandet av företagets nya system innebar att tillämpningen av den ifrågasatta åtgärden upphörde. Överträdelsen bestod i den samordnade ändringen av referensvärdena för legeringspåslagen och dessa värden har inte ändrats självständigt av företagen sedan dess. Att nickeln uppnådde de gamla referensvärdena i juli 1994 har ingen betydelse, eftersom storleken på det legeringspåslag som företagen tillämpat med nödvändighet varit högre än om referensvärdena inte hade ändrats.

5. Slutsats enligt artikel 65.1

71. I ärendet Poutrelles preciserade kommissionen ([52]) att tillägg utgör en del av slutpriset som måste betalas för produkter inom Europeiska gemenskapen och att överenskommelser om att harmonisera tillägg således utgör överenskommelser om att fastställa priser, i strid mot artikel 65.1.

72. I detta fall anser kommissionen följaktligen att de tillverkare av rostfritt stål som omfattas av detta beslut har höjt priset på ett samordnat sätt från och med den 1 februari 1994. De omständigheter som beskrivits ovan utgör en överträdelse av artikel 65 i Parisfördraget.

B. **Böter**

1. Tillämpligheten av artikel 65.5

73. Enligt artikel 65.5 får kommissionen fastställa böter och viten för företag, som träffat en ogiltig överenskommelse, tillämpat eller sökt tillämpa en ogiltig överenskommelse eller ett ogiltigt beslut, eller som tillämpar förfaranden som strider mot bestämmelserna i punkt 1.

Kommissionen får fastställa böter och viten som inte får överstiga dubbla värdet av den faktiska omsättningen av de produkter som omfattas av de överenskommelser, beslut eller förfaranden vilka strider mot bestämmelserna i artikel 65.1. Detta maximibelopp får dock höjas i de fall det varit fråga om en begränsning av produktion, teknisk utveckling eller investeringar, såvitt gäller böter, till högst 10 procent av berörda företags årsomsättning och, såvitt gäller viten, till högst 20 procent av dagsomsättningen

2. Överträdelsens allvar

74. En överenskommelse eller en samordnad åtgärd vars syfte är att få till stånd en enhetlig höjning av en beståndsdel av priset utgör en allvarlig överträdelse av gemenskapsrätten. Företagen motiverar detta beslut med det mycket svåra ekonomiska läge som de hamnat i på grund av den kombinerade effekten av att priserna på legeringsmetaller stigit och priset på rostfritt stål sjunkit. Kommissionen ifrågasätter inte att varje företag skulle ha haft rätt att självständigt vidta åtgärder för att hantera denna situation, men samordningen mellan nästan samtliga tillverkare av platta rostfria produkter rörande dessa åtgärders innehåll är oacceptabel.

75. Med tanke på att överträdelsen är så flagrant, skulle det inte vara lämpligt med symboliska böter. Med tanke på de ekonomiska och rättsliga faktorer som nämnts ovan och överträdelsens relativa omfattning, anser kommissionen likväl inte att den överträdelse som är föremål för detta beslut förtjänar höga böter.

76. Av dessa skäl, och med hänsyn till överträdelsens allvar, fastställs böterna till 4 miljoner ecu.

77. Alla företag som omfattas av detta beslut är stora. Det finns därför ingen anledning att differentiera de bestämda beloppen utifrån denna aspekt.

3. *Överträdelsens varaktighet*

78. Kommissionen anser (trots de synpunkter som anges i punkt 50) att samordningen inleddes i och med mötet i Madrid i december 1993 och att den fortsatt därefter för alla företag med undantag för Avesta, som i november 1996 tillkännagav sitt beslut att övergå till en annan beräkningsmetod, och Thyssen Stahl AG, som sedan den 1 januari 1995 inte bedriver någon verksamhet inom sektorn för platta produkter i rostfritt stål.

79. Det finns således med hänsyn till överträdelsens allvar anledning att höja de fastställda böterna med 1,6 miljoner ecu för Acerinox, ALZ, AST, Krupp Hoesch Stahl och Usinor. Höjningar på 0,4 respektive 1,2 miljoner ecu skall gälla för Thyssen och Avesta.

80. Grundbeloppen fastställs således till 5,6 miljoner ecu för Acerinox, ALZ, AST, Krupp och Usinor, och till 5,2 miljoner ecu för Avesta och 4,4 miljoner ecu för Thyssen.

4. *Försvårande och förmildrande omständigheter*

81. Kommissionen anser att Usinor har haft en avgörande roll i denna samordning. Det var Usinor som gjorde beräkningarna vid mötet i Madrid och som efter mötet informerade de andra tillverkarna om slutsatserna av mötet och om den slutgiltiga beräkningsmetoden ([53]). Dessa försvårande omständigheter motiverar en höjning av grundbeloppet på 25 % för Usinor.

82. Kommissionen konstaterar också att trots att Acerinox organiserade mötet i Madrid rent fysiskt och tillämpade legeringspåslaget från och med februari månad i Danmark, offentliggjorde företaget inte detta förrän i maj 1994 för att sedan tillämpa det på sin viktigaste marknad (Spanien) i juni. ([54]).

83. För övrigt var den ekonomiska situationen inom sektorn i slutet av år 1993 särskilt allvarlig. Nickelpriset ökade snabbt medan priset på rostfritt stål var mycket lågt. Det bör noteras att denna speciella situation endast rådde under samarbetets inledningsfas.

84. Dessa faktorer motiverar en nedsättning av grundbeloppet på 30 % för Acerinox och på 10 % för alla övriga företag med hänsyn till förmildrande omständigheter.

5. *Tillämpligheten av kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden* ([55])

85. I sina svar på meddelandet om invändningar av den 19 december 1995 som de företag som omfattas av detta beslut har lämnat, bekräftar företagen att de inte bestrider förekomsten av en metod för beräkning av legeringspåslag som är gemensam för de europeiska tillverkarna.

86. De undersökningar som genomfördes från juli 1995 till december 1996 syftade till att precisera vilka kontakter som ägt rum mellan företagen före den ändring av referensvärdena för legeringspåslag som ägde rum år 1994.

87. Vissa företag förnekade kategoriskt att några som helst kontakter skulle ha kunnat äga rum. I det protokoll som upprättades vid den undersökning som ägde rum den 25 september 1996 förklarade Acerinox till exempel följande:

”No recibieron información.” ([56])

88. Efter den undersökning som ägde rum den 8 oktober 1996 förklarade Krupp och Thyssen i en skrivelse av den 23 oktober 1996 att de inte hade meddelat sitt beslut förrän efter den 17 januari 1994 (den dag då legeringspåslaget meddelades kommissionen) och att de inte hade mottagit information från sina konkurrenter förrän efter det att dessa meddelat kommissionen sina prislistor. ([57])

89. Vid den undersökning som ägde rum den 17 juli 1996 vägrade Ugine att uppge för kommissionen om företaget meddelat sina avsikter avseende legeringspåslag till sina konkurrenter. ([58])

90. Andra bekräftade delvis uppgifter som kommissionen redan kände till. Som svar på en begäran om information förklarade ALZ ([59]):

"ALZ herinnert zich niet in de periode van 1 augustus 1993 tot 1 februari 1994 inlichtingen ontvangen te hebben van andere producenten van roestvrij staal met betrekking tot de wijziging van de drempelwaarden van de legeringstoeslag. (. . .) ALZ heeft vervolgens, rond 15 januari, aan de andere marktdeelnemers, i.e. cliënten, producenten en agenten, meegedeeld dat het voornemens was een legeringstoeslag bekend te maken voor leveringen vanaf 1 februari 1994" ([59]).

91. AST förklarade i ett brev av den 31 oktober 1996:

"L'AST precisa comunque di avere sentito dire che è stato rinvenuto dalla Commissione il testo di un documento che l'AST avrebbe a sua volta successivamente ritrasmesso alla Outokumpu." ([60])

92. I december 1996 och i januari 1997, efter det att kommissionen hade genomfört en rad inspektioner hos sex av mottagarna av det här beslutet samt hos Outokumpu och Edelstahl Witten Krefeld, upplyste ALZ:s, AST:s, Avestas, Krupp-Thyssen och Usinor Sacilors advokater samt representanter för Acerinox kommissionen om företagens önskan att samarbeta i detta ärende. Dessa företag skickade förklaringar till kommissionen den 17 december 1996 (Acerinox, ALZ, Avesta, Krupp och Thyssen, Usinor Sacilor) och den 10 januari 1997 (AST) i vilka de faktiska omständigheterna vitsordades.

93. Detta samarbete bör bedömas enligt de kriterier som anges i kommissionens meddelande om befrielse från eller nedsättning av böter i kartellärenden.

94. Inget av företagen kan göra gällande att de skulle omfattas av punkt B i meddelandet, "Befrielse från böter eller mycket betydande nesättning av bötesbeloppet". Inget av företagen anmälde i själva verket kartellen till kommissionen förrän denna hade inlett sina undersökningar eller förrän meddelandet om invändningar av den 19 december 1995 hade skickats.

95. Inget av företagen kan heller sägas omfattas av punkt C, "Betydande nedsättning av böter". Enbart Avesta upphörde från och med den 1 november 1996 med överträdelsen, men detta företag var inte det första att komma in med avgörande information för att bevisa förekomsten av kartellen. Den avgörande informationen hade nämligen Outokumpu kommit in med vid kontrollundersökningen den 17 oktober 1996.

96. Samtliga företag kan i olika grad sägas omfattas av punkt D "Väsentlig nedsättning av böter".

97. Enbart Usinor och Avesta har erkänt att samordning förekommit. Vid den undersökning som genomfördes den 18 oktober 1996 förband sig Avesta dessutom att noggrant gå igenom sitt arkiv för att spåra eventuella kontakter. En del dokument som påvisar att kontakter förekommit överlämnades till kommissionen den 31 oktober 1996. Avesta är slutligen det enda företag som upphört med överträdelsen genom att på ett radikalt sätt ändra sin beräkningsmetod för legeringspåslaget, vilket innebär att företaget tog en stor affärsrisk. Usinor var det första företaget som informerade kommissionen om att mötet i Madrid ägt rum.

98. I de förklaringar och de svar på meddelandena om invändningar som Krupp-Thyssen-Nirosta GmbH, Thyssen Stahl AG, AST SpA och ALZ NV lämnat finns ingen ny information och där bestrids att samordning skulle ha förekommit.

99. Acerinox å sin sida medger i sitt svar på meddelandet om invändningar av den 24 april 1997 att samordning förekommit samtidigt som företaget förnekar att det skulle ha deltagit.

100. Vissa företags (Usinor och Avesta) samarbetsvilja har således varit betydande, men kommissionen bör även beakta att den var mycket senkommen. De övriga företagens (Krupp, Thyssen, AST, ALZ och Acerinox) samarbetsvilja har varit mer begränsad. Inte ett enda skriftligt bevis och inte en enda ny uppgift som kommissionen inte redan kände till har lagts fram och företagen har inte erkänt överträdelsen.

101. Detta motiverar en nedästtning av bötesbeloppet med 10 % för samtliga företag med undantag för Avesta och Usinor, vilkas bötesbelopp minskas med 40 %.

6. *Det särskilda fallet Krupp Thyssen Nirosta GmbH*

102. Genom ett brev av den 23 juli 1997 bekräftade Krupp Thyssen Nirosta GmbH att det tar på sig ansvaret för handlingar som utförts av Thyssen Stahl AG och Krupp Hoesch Stahl AG sedan år 1993. Detta kommer att beaktas då böterna för företaget fastställs i detta ärende.

C. **Icke-tillämpligheten av artikel 65.2**

103. Enligt artikel 65.2 skall kommissionen tillåta överenskommelser om specialisering eller om gemensamma inköp och försäljningar eller sådana överenskommelser som till sin natur och sina verkningar helt överensstämmer med dessa, om de uppfyller vissa villkor. Om det kan antas att det förekom-

mit en formell överenskommelse, har ingen begäran om tillstånd i den mening som avses i denna artikel i Parisfördraget framförts. Under alla omständigheter är det föga troligt att en sådan överenskommelse tillhör någon av de kategorier som kan komma i fråga för ett tillstånd. Kommissionen anser tvärtom att det rör sig om en sådan överenskommelse om att fastställa eller bestämma priser som avses i artikel 65.1 i Parisfördraget.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Företagen Acerinox SA, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA, Avesta Sheffield AB, Krupp Hoesch Stahl AG, (Krupp Thyssen Nirosta GmbH från och med den 1 januari 1995), Thyssen Stahl AG (Krupp Thyssen Nirosta GmbH från och med den 1 januari 1995) och Ugine SA har brutit mot artikel 65.1 i Parisfördraget från och med december 1993 till och med november 1996 i fråga om Avesta Sheffield AB och till och med dagen för detta beslut i fråga om alla de andra företagen, genom att på ett samordnat sätt ändra referensvärdena i beräkningsmetoden för legeringspåslaget och genom att tillämpa dessa i syfte att begränsa och snedvrida den normala konkurrensen på den gemensamma marknaden, vilket även blivit den faktiska konsekvensen.

Artikel 2

För de överträdelser som beskrivs i artikel 1 utdöms genom detta beslut följande bötesbelopp:

— Acerinox SA	3 530 000 ecu
— ALZ NV	4 540 000 ecu
— Acciai Speciali Terni SpA	4 540 000 ecu
— Avesta Sheffield AB	2 810 000 ecu
— Krupp Thyssen Nirosta GmbH	8 100 000 ecu
— Usinor SA	3 860 000 ecu

Artikel 3

De bötesbelopp som anges i artikel 2 skall betalas till Europeiska gemenskapernas kommission senast tre månader efter dagen för tillkännagivandet av detta beslut på följande konton:

Adress	Kontonummer för	
	Nationell valuta	ecu
Tyskland Dresdner Bank AG (BLZ 300 800 00) Düsseldorf	2 114 628	2 114 628 00
Belgien Société Générale de Banque SA 3 Montagne du Parc B-1000 Brussel	210-0000107-62	210-0000107-62
Spanien Banco Español de Crédito Calle Mesena, 80 E-28033 Madrid	137.003-270	394.002-278
Frankrike Société Générale Agence Centrale F-75428 Paris Cedex 09	30003-03010-00067030000/22	30003-03010-00077001001/73
Italien Banca Commerciale Italiana I-20121 Milan	961794/02/09	961794/49/56
Sverige Nordbanken H68 S-105 71 Stockholm	3959 77 084 85	3968 77 4 76 76

Efter utgången av denna frist skall dröjsmålsränta betalas på bötesbeloppet efter den räntesats som Europeiska monetära institutet tillämpar på sina transaktioner i ecu den första arbetsdagen i den månad under vilken detta beslut fattas, ökad med tre och en halv procentenheter, nämligen 7,75 %.

Artikel 4

Acerinox SA, ALZ NV, Acciai Speciali Terni SpA, Krupp Thyssen Nirosta GmbH och Usinor SA skall omedelbart upphöra med de överträdelser som avses i artikel 1 och skall senast tre månader efter tillkännagivandet av detta beslut meddela kommissionen vilka åtgärder som vidtagits i detta syfte.

De företag som anges i artikel 1 skall avstå från att upprepa de handlingar och det beteende som avses i artikel 1 och från att vidta varje åtgärd med motsvarande verkan.

Artikel 5

Detta beslut riktar sig till:

1. Acerinox SA, Santiago de Compostela 100, E-28035 Madrid
2. ALZ NV, Industrieterrein Genk-Zuid Rechteroever, B-3600 Genk
3. Acciai Speciali Terni SpA, Viale B. Brin 218, I-05100 Terni
4. Avesta Sheffield AB, Vasagatan 8-10 PO Box 16377, S-10327 Stockholm
5. Krupp Thyssen Nirosta GmbH, Alleestraße 165, D-44793 Bochum
6. Usinor SA, La Défense 7, 13 cours Valmy, F-92800 Puteaux

Detta beslut utgör exekutionstitel enligt artikel 92 i fördraget.

Utfärdat i Bryssel den 21 januari 1998.

På kommissionens vägnar

Karel VAN MIERT

Ledamot av kommissionen

FOTNOTER

(1) Kommissionens beslut 95/421/EG av den 21 december 1994 enligt vilket en koncentration förklaras förenlig med den gemensamma marknaden (ärende nr IV/M. 484/Krupp/Thyssen/Riva/Falck/Tadfin/AST). EGT L 251, 19.10.1995, s. 18.

(2) Se fotnot 1.

(3) Kommissionens beslut av den 26 juli 1994 enligt vilket Fried krupp AG Hoesch-Krupp och Thyssen Stahl AG tillåts bilda ett gemensamt företag för produktion av platta produkter i rostfritt syra- och temperaturbeständigt specialstål.

(4) Se t.ex. Acerinox förklaring från den 17 december 1996: "La fórmula en su estado actual viene aplicándose desde el año 1988" ("Beräkningsmetoden har i sin nuvarande form använts sedan 1988.") eller förklaringen från AST från den 10 januari 1997: "(. . .) la Ilva SpA (che comprendeva la allora Divisione Acciai Speciali che, dopo la scissione del 1994 è divenuta la AST) applicava l'extra di lega già nel 1988". ("[. . .] Ilva SpA (som omfattade den dåvarande Divisione Acciai Speciali, vilken efter delningen 1994 blev AST) tillämpade legeringspåslaget redan 1988").

(5) Kommissionens beslut 90/417/EKSG av den 18 juli 1990 om ett förfarande enligt artikel 65 i Parisfördraget beträffande en överenskommelse och samordnade förfaranden mellan europeiska tillverkare av kallvalsade platta produkter i rostfritt stål (EGT L 220, 15.8.1990, s. 28).

(6) Förklaring av Acerinox, se fotnot 4: "Acerinox SA conforme lo muestran los hechos que posteriormente acontecieron, no promovió dicha reunión, aunque si, una vez decidida por las partes su convocatoria en Madrid, a petición de los asistentes, reservó un establecimiento para que la misma pudiera tener lugar" ("Enligt vad som utvisas av de händelser som senare inträffade tog inte Acerinox initiativ till mötet i fråga, även om företaget, när parterna väl beslutat att det skall hållas i Madrid, på deras begäran reserverade en lokal för att det skulle kunna äga rum.")

(7) "Ett möte hölls i Madrid den 15 december 1993, vilket parterna hade avtalat för att diskutera den problematiska situationen på marknaden för råvaror för framställning av rostfritt stål och de kraftiga prisfluktuationerna på dessa råvaror."

(8) "Mötet innebar ett utbyte av åsikter om de svårigheter som de olika prisvariationer som beskrivits ovan inneburit och om ett eventuellt återinförande av ett legeringspåslag som ett svar på detta."

(9) "Där dryftades det allmänt dåliga ekonomiska läget samt möjliga utvägar."

(10) "Ett möte ägde rum på hotell (. . .) i Madrid den 16 december 1993, vilket möjliggjorde ett åsiktsutbyte mellan tillverkarna av rostfritt stål".

(11) "I syfte att finna en utväg ur krissituationen, hölls i detta sammanhang ett möte mellan de största europeiska ståltillverkarna."

(12) Förklaring av Acerinox: "El Sr Laquay expuso cómo se había aplicado históricamente el extra de aleación". ("Herr Laquay visade hur legeringspåslaget hade tillämpats tidigare").

(13) "Herr Laquay, i sin egenskap av specialist på beräkning av legeringspåslag, räknade med hjälp av ett diagram och med utgångspunkt i de priser som hans företag i Frankrike tillämpade fram de ytterligare försäljningsintäkter som var möjliga att uppnå på den franska marknaden genom att på ett lämpligt sätt ändra det utlösande tröskelvärdet."

([14]) ”På mötet framkom, mot bakgrund av de redan kända omständigheterna med en instabil råvarumarknad där Acerinox SA inte har något som helst inflytande, nödvändigheten av att tillämpa legeringspåslaget gentemot kunderna enligt en redan känd traditionell beräkningsmetod genom att använda de mest lämpliga referensvärdena, i syfte att lindra effekterna av den alltmer spekulativa situationen på Londons metallbörs.”

([15]) ”Vid mötet diskuterades de initiativ som var och en av deltagarna avsåg att ta i frågan och som, (åtminstone vad AST beträffar), hade utarbetats helt självständigt i förväg. Mötet utmynnade i ett naturligt samförstånd om att använda nickelpriset i september 1993 som beräkningsmetodens lägsta värde.”

([16]) ”Deltagarna utbytte likartade synpunkter beträffande användningen av den beräkningsmekanism för legeringspåslaget som tidigare tillämpats. Under diskussionens gång förde ASAB:s företrädare fram sina åsikter om att tillämpa den tidigare använda beräkningsmekanismen med nya utlösande värden.”

([17]) ”Under de givna omständigheterna var den enda möjligheten att bemöta utvecklingen att försöka att återinföra det legeringspåslag som satts ur spel på grund av det tidigare prisfallet på legeringsmetaller. (. . .) Inom ramen för mötet förklarade sedan herr Plömacher att Krupp i framtiden skulle använda den låga septembernoteringen för nickel som grund för de utlösande värdena.”

([18]) ”Under mötet deklarerade flera deltagare, inklusive Ugine, med eller utan förbehåll sin avsikt att åter tillämpa påslaget med nya utlösande värden (den låga prisnoteringen på nickel i september) från och med den 1 februari 1994.”

([19]) ”Beräkningar gjordes på mötet på grundval av nya utlösande värden som återspeglade priserna på legeringsmetaller i september/oktober 1993 (m.a.o. användes beräkningsgrunden för det tidigare beslutade påslaget) och på grundval av en ungefärlig växelkurs för den perioden.”

([20]) ”På mötet diskuterades även införandedagen. Den 1 februari ansågs vara den tidigaste lämpliga dagen för införande av påslaget”.

([21]) ”Majoriteten av de närvarande ville börja tillämpa legeringspåslaget så snart som möjligt”.

([22]) ”Acerinox förklarade att man inte avsåg att tillämpa påslaget i Spanien eftersom det inte skulle vara positivt för efterfrågan och för den spanska industrin som befann sig i en djup kris”.

([23]) Detta fax togs omhand vid kontrollundersökningen hos Outokumpu den 17 oktober 1996.

([24]) ”Den 20 december 1993 mottog ASAB ett fax herr Laquay på Ugine med närmare uppgifter om beräkningen av legeringspåslaget, inklusive utlösande värden, en beräkning av växelkursen ecu/USD, den månatliga grunden (dvs. M − 2 och M − 3) och standardinnehåll av legeringsmetaller. Dokumentet speglar åsiktsutbytet mellan tillverkarna.”

([25]) ”Efter mötet meddelade Ugine deltagarna den 20 december 1993 och den 11 januari 1994 per fax grunderna för och resultaten av beräkningarna, vilka baserade sig på den metod som företaget avsåg att tillämpa på den franska hemmamarknaden eller den europeiska marknaden för den händelse överenskommelse inte skulle nås.”

([26]) ”Outokumpu informerades per telefax om slutsatserna från mötet den 20 december 1993 i Madrid.”

([27]) ”Bristen på direkt kännedom om detaljerna är dock inget skäl att kategoriskt utesluta att ett visst informationsutbyte kan ha förekommit. (. . .) Med tanke på den klara innebörden i dessa meddelanden kan det inte heller uteslutas att de påverkade AST när de värden som används i beräkningsmetoden bestämdes.”

([28]) EKSG:s officiella tidning 18, 1.8.1954, s. 470.

([29]) EGT L 221, 7.8.1986, s. 14.

([30]) Förklaring av Avesta, bilaga 1: ”Alloy surcharges are likely to be introduced on CR and CPP products from 1 February. the details may not be available until early January 1994 when I will let you know.” (”Det är troligt att legeringspåslag införs på kallvalsade och kontinuerligt valsade produkter från och med den 1 februari. Mer detaljerad information blir eventuellt inte tillgänglig förrän i början av januari 1994, men jag kommer att informera Er då.”)

([31]) Svar från ALZ på begäran om upplysningar.

([32]) Förklaring av Avesta: ”On 10 January 1994, ASAB produced a full internal surcharge calculation for application in February. This internal calculation used the same trigger values as contained in Mr Laquay’s fax of 20 December 1993.” (”Den 10 januari 1994 gjorde ASAB en fullständig intern påslagsberäkning för tillämpning i februari. Vid denna interna beräkning användes samma utlösande värden som i herr Laquays fax av den 20 december 1993.”)

([33]) Dokument beslagtaget hos Outokumpu den 17 november 1996.

([34]) ”Den 11 januari 1994 skickade herr Laquay från Ugine ett fax till herr Ward med Ugines interna beräkning av legeringspåslaget, vilket Ugine skulle tillämpa från och med den 1 februari 1994.”

([35]) ”ALZ ringde mig i morse via sin svenska representant som sa att han hade fått instruktioner från företaget att börja tillämpa legeringspåslag från och med den 1 februari och att han skulle få de exakta uppgifterna om legeringspåslaget från oss. (. . .) Outokumpu via Olli Salovaara ringde också i dag och frågade vad vi tänkte göra. Jag sade att det mest troliga är att vi kommer att tillämpa legeringspåslaget på samma sätt som Ugine har tillkännagett att de skall göra på den franska marknaden. (. . .) Han sade att de ville göra på samma sätt i både Sverige och Finland och föreslog att vi skulle kontakta honom på måndag.”

([36]) ”Ugine har tillkännagett påslag från och med 1 februari 1994 med 4,36 GBP för kvalitet 430, 47,55 GBP för kvalitet 304 och med 74,03 GBP för kvalitet 316. Acerinox har tillkännagett att påslag kommer att tillämpas från och med 1 april 1994 (ja, april!!). Outokumpu förväntas följa denna linje, men det är fortfarande inte bekräftat. Thyssen förväntas tillkännage något nästa måndag. Krupp — vi har ingen information för närvarande. Ilva har tillkännagett en förändring av grundpriset från och med februari, men tillämpligt på återförsäljarna och inte på slutkonsumenterna. ALZ har ännu inte tagit ställning.”

([37]) Dokument beslagtaget hos Outokumpu.

([38]) Dokument beslagtaget hos Outokumpu.

([39]) Förklaring av Avesta.

([40]) ”På varje producentmarknad kommer vi att följa de regler som den inhemska tillverkaren fastställer, inklusive att tillämpa det påslag denne anger.

På de marknader som saknar en inhemsk tillverkare kommer ett av företagen att tjäna som förebild – Nigel Ward kommer att ange vilka marknader som berörs.

Påslaget kommer inte att tillämpas utanför de 17 europeiska marknaderna. Vi måste säkerställa lämpliga prishöjningar så snart som möjligt.”

([41]) ”På de nationella marknader där ASAB varken var den inhemska tillverkaren eller, på marknader utan inhemsk tillverkare, den ledande leverantören, följde ASAB normalt, men inte alltid, den inhemska tillverkaren eller den ledande leverantören, vilket var det traditionella mönstret inom sektorn för rostfritt stål. Den tyska tillverkaren hade t.ex. traditionellt betraktas som den ledande leverantören i Österrike och ALZ som den ledande leverantören i Nederländerna medan det var de nordiska tillverkarna som hade betraktats som de ledande leverantörer i Danmark och Norge och den brittiska tillverkaren på Irland.”

([42]) ”Det har därför på europeisk nivå beslutats att återinföra systemet med påslag för att ta hänsyn till de ökade kostnaderna för legeringsmetaller sedan september 1993 och detta påslag kommer att tillämpas allmänt från och med den 1 februari 1994.”

([43]) ”Av detta skäl har vi inget annat val än att som alla andra tillverkade införa legeringspåslag på alla rostfria platta produkter. På samma sätt som i den tidigare situationen med legeringspåslag har en klar beräkningsgrund överenskommits för att ta hänsyn till det förändrade förhållandet mellan priser och kostnader.”

([44]) Mål 48/69, ICI mot Europeiska gemenskapernas kommission, dom av den 13 juli 1972 (REG 1972, s. 619).

([45]) EG-domstolens yttrande 1 – 61 av den 13 december 1961 (REG 1961, s. 505).

([46]) EGT C 75, 29.7.1968, s. 3.

([47]) ALZ, Avesta, AST, Krupp, Thyssen.

([48]) ALZ, AST, Krupp, Thyssen.

([49]) ALZ, AST, Avesta, Krupp, Thyssen, Usinor Sacilor.

([50]) AST, Krupp, Thyssen.

([51]) Kommissionens beslut av den 8 februari 1980 om ett förfarande enligt artikel 65 i Parisfördraget rörande prissättningssystemet för valsade stålprodukter som säljs direkt ur lagret på den tyska marknaden (EGT L 62, 7.3.1980, s. 28, punkt 25) (inofficiell svensk översättning).

([52]) Kommissionens beslut 94/215/EKSG av den 16 februari 1994 om ett förfarande enligt artikel 65 i Parisfördraget rörande överenskommelser och samordnade förfaranden mellan europeiska tillverkare av balkar (EGT L 116, 6.5.1994, s. 1, punkt 249) (inofficiell svensk översättning).

([53]) Se styckena 23, 28 och 32.

([54]) Se styckena 21, 27, 33 och 37.

([55]) EGT C 207, 18.7.1996.

([56]) ”Vi fick inte någon information”.

([57]) Protokoll från kontroll av Krupp.

([58]) Protokoll från kontroll av Ugine.

([59]) ”ALZ kan inte minnas att det mellan den 1 augusti 1993 och den 1 februari 1994 skulle ha mottagit information från andra tillverkare av rostfritt stål avseende ändringen av det utlösande tröskelvärdet för legeringspåslaget. (...) Omkring den 15 januari meddelade ALZ de övriga marknadsaktörerna, det vill säga till sina kunder, tillverkarna och agenterna, att det avsåg att offentliggöra att ett legeringspåslag skulle tillämpas från och med den 1 februari 1994.”

([60]) ”AST klargör emellertid att det har hört sägas att kommissionen skulle ha upptäckt ett dokument som AST i sin tur skulle ha vidarebefordrat till Outokumpu.”